

תת"ע 273/05 - סלים פואחים'רי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 273/05 מדינת ישראל נ' פואחים'רי
תיק חיזוני: 14115738081

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבחן	סלים פואחים'רי
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שנית בהיעדר המבוקש ביום 8.5.18 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבוקש בעבירה של נהיגה בנסיבות העולה על המותר ונגרר עליו קנס בסך 1,600 ₪.
3. המבוקש טען כי ביום 15.5.18 קיבל באמצעות הדואר הודעה על גזר דין שנית בהיעדר התיקובתו לדין. טען כי לאחר שנודע לו על גזר הדין ניגש לבית המשפט ובדק את כל המסמכים ובין היתר את אישור המסירה, והتبירר כי הזמן נשלח בדואר ולא נדרש. כפר בביטוי העבירה וטען כי יש לו הגנה טובה להוכיח את חפותו הואיל ונכח אותה אחר. טען כי ביטול גזר דין לא יגרום כל נזק למשיבה ואילו לו יגרם נזק בלתי הפיך. לאור האמור ביקש להורות על ביטול פסק הדין וליתן לו יומו בבית המשפט.
4. המשיבה לא הגישה תגובה לבקשתו.
5. לאחר ששאלתי טענות המבוקש החלטתי לדוחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחס"פ בית המשפט רשי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק דין בהתקיים אחד ממשני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התיקובתו לדין או גרימת עיון דין כהוצאה מהוורתה פסק דין על כנו (ראו בندון: רע"פ 01/9142 איטליה נ' מ"י, פ"ד נ(6) 793; רע"פ 13/7709 סאטי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

.7. משלוח הזמןה באמצעות דואר רשום מקיים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את הודעה מסיבות שאין תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 סמארה נ' מ"ר, רע"פ 106/15 קרייב נ' מ"ר, 20.1.15).

44 מאישור המסירה עולה כי הזמןן לדין נשלח בכתבתו של המבקש וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה לתיקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר במצבה כדין גם ללא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקש לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאין תלויות בו, ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה. בנוסף, המבקש ציין כי קיבל הודעה בדבר מתן גזר דין בדואר, ללא כל קושי.

.8. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן (גרסה שלו או של אותו עד נוסף נתען), ולא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיונות דין אלא הסתפק בכפירה כללית ביצוע העבירה המזוהה לו ובציהון כי נכון אחר במועד ביצוע העבירה.

כפי שנפסק לאחרונה בעפ"ת 18-01-1874-71 **כיאל נ' מדינת ישראל** (19.2.18), אין די בטענת כפירה כללית וכולנית כדי להראות כי נגרם לבקשת עיונות דין. על המבקש היה לפרט טענותיו העובדיות ולבסס טענותיו בריאות, ככל שישן.

עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש אינו חורג ממתחם הענישה הנוגע לעבירה מסווג זה.

.9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחתה.

.10. בשים לב לדחיתת הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

הנאשם ישלם הכנס האמור בגין הדין עד ליום 18.8.18.

.11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדים.

ניתנה היום, כ"ב تموز תשע"ח, 05 ביולי 2018, בהעדר הצדדים.